

Szakmai önéletrajz

1976. augusztus 23-án születtem Jászberényben, általános iskolámat Jászapátin végeztem. 1994-ben érettségiztem a kecskeméti Piarista Gimnáziumban. Még abban az évben felvételt nyertem a JATE (ma SZTE) történelem szakára, ahol 1995-ben felvettem a régészet és néprajz B-szakokat is. 1997-ben az OTDK 3. helyezett lett a jászági dinnyetermesztésről írt dolgozatom a néprajz/etnográfia szekcióban. Egy kutatócsoport tagjaként több ízben jártam az orosz nyelvű lipovánok romániai településein, foglalkoztam különböző folklór témákkal, többek közt a világvégével kapcsolatos jövendölésekkel, melyből néprajzos szakdolgozatomat írtam.

A régészet iránti érdeklődésem középiskolás koromban kezdődött. 1992-ben tettem első ízben leletbejelentést a szolnoki Damjanich János Múzeumnak, beszolgáltatva egy szkíta urnásír kiszántott leleteit. 1994 őszén Jászdózsa keleti szélén egy napraforgótáblában hét friesachi denárt és egy korsó nyaktöredékét találtam, majd útmutatásommal egy jelentős 13. századi kincsleletre bukkant Polgár Zoltán és V. Székely György. A későbbiekben is foglalkoztam a terület helytörténetével, számos információt szerezve különböző leletekről és lelőhelyekről, több kutató munkáját is segítve.

1998-ban Szarka Józseffel leletmentést folytattam a szegedi vármaradvány tetején, ahol szórványként több ezer kerámiatöredék, és több száz csont-, üveg- és fémtárgy került elő. Ugyanezen év folyamán a szegedi belváros több pontján gyűjtöttem közmű-rekonstrukció során előkerült leleteket, amelyek között zömmel kőfaragványok, valamint kályhacsempék és -szemek voltak. 1999-től régésztechnikusként bekapcsolódhattam a szegedi vár udvarán fennállt gótikus templom Horváth Ferenc által vezetett feltárásába, majd később a vár védműveinek kutatásába. Szakdolgozataim egyik témája a Csongrád megye északkeleti sarkában elhelyezkedő Eperjes község régészeti topográfiája volt, különös tekintettel az itt lokalizált Királyság nevű középkori település történetére. Az eperjesi terepbejárások alkalmával talált friesachi érmék a Szabó János József vezetésével folytatott ásatáson egy másfél ezres darabszámú 13. századi pénzleletre bővültek.

2002/2003-ban a szegedi Móra Ferenc Múzeum polgári szolgálatosa voltam, melynek során Vörös Gabriella technikusaként szondázó feltárást végeztem a Roosevelttéren. A 6x4m-es szelvényben 16-18. századi épületek maradványai, alján pedig egy szórthamvas kelta temetkezés került elő. 2003-ban Trogmayer Ottó ajánlásával az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark közművelődési munkatársa lettem, ahol főként múzeumpedagógiával, illetve a Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény ügyeivel foglalkoztam. A következő évtizedben felváltva dolgoztam az Emlékparknak és a Móra Ferenc Múzeumnak. Régésztechnikusként kezdeményezője voltam több középkort érintő leletmentésnek Szeged belterületén, de részt vettem az M 43-as nyomvonal megelőző feltárásában is.

2013-tól néhány évig gazdálkodással foglalkoztam Ópusztaszeren, miközben folytattam a szegedi vár és a Jászság kutatását, de szakköröket és ismeretterjesztő előadásokat is tartottam, főként Kisteleken és Ópusztaszeren. Több írásom jelent meg a jászok betelepülésével és a Jászság kialakulásával kapcsolatban. 2017-ben nyertem felvételt az SZTE Történettudományi Doktori Iskola Medievalisztika és régészet doktori programjára, A középkori és kora újkori Szeged c. témával. Lehetőségeimhez mérten részt veszek a tanszéki programokon, ásatásokon és részt vállalom az oktatásban is.